

[Industriministeren]

mål, som forligspartierne kommer til at tage stilling til; det vil blive forhandlet i folketingets forsvarsudvalg. Jeg håber, at der vil være andre af mine kolleger, som er i stand til at fremskynde afgivelse af ordrer inden for et økonomisk ansvarligt område.

Hr. Svend Andersen mener, at der skal sættes mere på eksporten, og spørger, om der stilles for høje krav, f.eks. til sidesikkerhed eller til sikkerhed i det hele taget og måske også for høje krav til præmiernes størrelse til udenlandske redere. Jeg kan svare, at eksportkreditrådet er meget fleksibelt i denne henseende, og at man er parat til at forhandle med skibsværfterne og skibsværfternes udenlandske kunder om disse spørgsmål. Det har man gjort i hvert eneste tilfælde, som jeg har haft ansvaret for, og det vil man også gøre i fremtiden. Det er således, at man nøje vurderer de enkelte ansøgninger alt afhængig af, hvor meget beløbet er og hvilken kreditværdighed der er hos den pågældende udenlandske reder.

Endelig var hr. Svend Andersen inde på matching-spørgsmålet, og det er jo det samme som kompensation. Skibsværftsforeningen og CO Dansk Metal bruger dette fremragende ord, som jo dækker over noget helt andet, nemlig direkte statsstøtte for at sige det rent ud. Det er regeringen ikke indstillet på at yde skibsværfterne, for det ville med ét slag fjerne konkurrencepræget, det ville fryse situationen fast, og det ville ikke være nogen som helst opfordring til skibsværfternes ledelse om at finde alternative produktionsveje. Det ville være uoverkommeligt at vurdere, hvor meget staten skal af med, og jeg har da også forstået på hr. Rahbæk Møller under forhandlingen her, at der ikke er flertal her i tinget for en sådan ordning.

Endelig skal jeg sige til hr. Kaj Poulsen, at en minister ikke kender begrebet at snørksøve. Det er muligt, hr. Kaj Poulsen kender det; vi kender det i hvert fald ikke. Jeg kan også henvise hr. Kaj Poulsen til, at jeg på et spørgsmål fra hr. Kaj Poulsen den 15. maj svarede (Folketingstidende 1984-85, sp. 10042):

»Vi har i industriministeriet et kontaktudvalg – industriministeriets kontaktudvalg for de danske skibsværfter – og i dette kontaktudvalg sidder der repræsentanter for både de små og store skibsværfter og for fagbevægelsen. Det er her, man diskuterer de spørgsmål,

som er aktuelle i forbindelse med skibsværfternes situation. Jeg afventer de forslag, man kommer med på dette område, og lige så snart man er færdig med sine overvejelser, vil jeg naturligvis sørge for, at folketinget får en meddelelse om det, ligesom jeg har gjort hele tiden.«

Det er da klar besked. Må jeg samtidig sige, at jeg fik denne henvendelse den 20. september fra Skibsværftsforeningen og CO Dansk Metal, og jeg havde allerede i løbet af begyndelsen af oktober eller slutningen af september forhandlinger med repræsentanter for socialdemokratiet og for det radikale venstre. Jeg mødte altså omgående med denne skibsværftspakke, lige så snart folketinget var blevet kaldt ind.

Jeg kan takke hr. Flemming Hansen, hr. Glønborg og hr. Svend Heiselberg for deres tilslutning. Hr. Svend Heiselberg omtalte indgrebet af december 1984. Jeg skal henvise til, hvad jeg har skrevet i fremsættelsestalen, nemlig, at det er regeringens standpunkt, at regeringen er parat til at ophæve indgrebet af december 1984 for så vidt angår rederier med anparter fordelt på op til 50 deltagere eller for den sags skyld for alle former for rederier uanset deltagerantal. Det afgørende er imidlertid, hvorledes afskrivningerne skal behandles efter den 1. januar 1987, når skattereformen træder i kraft, og dette spørgsmål forhandles i øjeblikket mellem regeringen og dens forligspartnere. Vi er altså indstillet på fra regeringens side at ophæve dette indgreb, naturligvis under forudsætning af, at folketinget kan tilslutte sig dette.

Hr. Rahbæk Møller: formuen i Skibskreditfonden er i dag ca. 2½ mia kr. Skibskreditfonden er en selvejende institution, og derfor kan vi ikke uden videre råde over disse penge, hvortil kommer, at Skibskreditfonden har enorme forpligtelser, fordi der er tonsvis af skibsværftsobligationer i kraft, og hvis nogle af de lån, der ligger bag ved disse obligationer, bliver nødlidende, skal Skibskreditfonden naturligvis være rede til at holde de forskellige obligationsejere skadesløse.

Dernæst vil jeg gerne sige, at summen, de 500 mill. kr., efter vor opfattelse er tilstrækkelig. Det er nøjagtig den sum, som Skibsværftsforeningen og CO Dansk Metal har foreslået, hvortil kommer, at forslaget jo kun løber for 1986. Derfor mener vi, det er et rimeligt og rigtigt beløb. Jeg håber da meget,